

have stillet disse Forslag, naar de faa deres eget Forslag vedtaget, saa vilde de dog ikke være tilfredse med Forslaget i den Form, som det da faar. Naar jeg skulde stemme for noget, saa maatte det nærmest være Underændringsforslaget under Nr. 6, jeg kunde give min Stemme, men alligevel mangler jeg Ting, som jeg i sin Tid fremholdt som saare nødvendige. Det er Hensynet til den offentlige Hygiejne. Det forekommer mig at være noget uvoveligt saaledes at lade Friheden komme fuldt ud paa dette Omraade, naar der ikke samtidig tages Foranstaltninger eller Forholdsregler imod, at den veneriske Syge breder sig. Jeg har tidligere fremstillet min Mening om dette Forhold, jeg skal ikke opholde mig videre derved, men ellers er jeg aldeles ikke bange, som det ærede Medlem, der nys havde Ordet, for den Frihed, som derved kan blive givet. Jeg vil aldeles ikke se noget som helst forfæret eller opværende i, om ogsaa Tingets Tilhørerplads var besat med de i denne Sag interesserede, det forekommer mig, at naar man har en saadan Tanke, saa er det ligesom at lave to Klasser af Mennesker og sige: her er Mennesker, der ere nede i Snafset, de ere nede, og dem skulle vi opbyde al vor Magt, Lovgivning, alt muligt, for at holde nede i Snafset, de maa ikke faa Lov til et Øjeblik at stikke Hovedet ovenfor. Denne Tanke saaledes at danne to Klasser Mennesker og to Arter Menneskerettigheder kan jeg ikke være med til. Jeg tror, at Friheden under alle Forhold altid har noget opdragende ved sig, jeg tror, at Friheden med det dermed følgende Ansvar, som jo altid følger med, alle Tider vil have noget opdragende, at man naar langt videre dermed end ved Tvang. Jeg tror i det hele taget ikke, at der kan være Tale om at hæve Moralen ved Tvang, forbedre Moralen ved Tvang, det tror jeg ikke, men som sagt, naar jeg skulde stemme for noget af dette, saa skulde jeg stemme for det første Underændringsforslag og subsidiært for det andet, af det andet Mindretal stillede, men som nu er taget tilbage. Men jeg vilde alligevel ikke være fornøjet med den Afstemning, jeg derved vilde have afgivet, jeg vilde have den Opfattelse, at vi ikke vare naaede til noget, der var værd at naa, at vi ikke vare naaede til en for nogen betryggende Ordning og ikke naaede til en Ordning af Forholdet, saaledes som det burde ordnes. Det forekommer mig derfor, at det, jeg nærmest vilde være tilbøjelig til i dette Øjeblik at tage Stilling til og opfordre Tingets ærede Medlemmer til, det var at vise Lovforslaget tilbage til Udvalget og lade

Udvalget arbejde videre paa den Sag, thi det forekommer mig, at Udvalget ikke ret er bleven færdigt, og at Udvalget er fremkommet med et Forslag af den Bestaffenhed, at hvilket som helst man end stemmer for, saa bør man være bange for Konsekvenserne, og det vil blive meget vanskeligt for os, der staa udenfor Udvalget at samle os saaledes, at vi virkelig kunne faa noget godt ud af det, og at det, der kommer frem til Slut af Forhandlingen bliver noget helstøbt, at det bliver noget, vi kunne sende ud til Befolkningen og sige: Der er noget helstøbt, her er noget, som det bør være. Det vil være temmelig umuligt for os gennem Ændringsforslag at faa dette ordnet. For os, der ønsker den Sag ordnet paa en betryggende og hensigtsmæssig Maade, ordnet saaledes at den ikke kommer til at bære Præg af Politistaven, saa at den glimter gennem hver Linie, men ordnet saaledes, at den virkelig betrygger Samfundet, samtidig med, at den løfter saa højt op som muligt i Frihed dem som Loven angaar, for os, der ønske denne Sag fremmet, synes det mig, at det er den ene rigtige Maade at gaa frem paa, og at der ikke er nogen anden Maade at tage denne Sag paa end, at vise den tilbage til Udvalget og bede Udvalget nøjere overtænke Sagen og komme frem igen med den, naar Udvalgets forfælsige Mindretal havde fundet hinanden og fundet noget, som ligger Maalet nærmere end dette, der har været Tale om. Der har tidligere været Tale om i Udvalget, for nogle Aar siden, at slutte Sagen med en Dagsorden, en Henvendelse til den ærede Justitsminister om at tage Sagen under Overvejelse, og fremkomme med Lovforslag besangaaende. Den ærede Justitsminister vilde jo selvfølgelig ogsaa gøre dette, og han vilde være i Besiddelse af mangt og meget Materiale, som det vil være temmelig umuligt for Tingets Medlemmer eller for Udvalget saaledes at komme ind i. Men jeg skal ikke opholde mig ved dette Forslag, jeg sympatiserer en Del med det, men det, som jeg altsaa vil opfordre Tingets Medlemmer til, og det Forslag, jeg herved stiller, er altsaa dette, at vi standse denne Sags Behandling foreløbig og vise Sagen tilbage til Udvalget, og jeg vil anmode ærede Medlemmer om at stemme derved. Jeg tror, at det er den hensigtsmæssigste og bedste Maade at gribe denne Sag an paa.

Formanden (Høgskbro): Der er stillet Forslag om, at Forslaget vises tilbage til Udvalget. Det er derom, Forhandlingen nu vil komme til at dreje sig.